

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1320/2022
02.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Александра Јовановић, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Јован Поповић“ из Новог Сада, коју заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 137/22 од 25.01.2022. године, у седници одржаној 02.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 137/22 од 25.01.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1552/2021 од 04.11.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца. Ставом другим, трећим и четвртим изреке, обавезана је тужена да сваком од тужилаца за период од 01.03.2018. године до 28.02.2021. године исплати на име трошкова за исхрану у току рада и накнаде регреса за коришћење годишњег одмора износе утврђене у изреци првостепене пресуде са затезном каматом од 20.10.2021. године, као и обрачунату затезну камату у износима утврђеним у изреци првостепене пресуде. Ставом петим изреке, обавезана је тужена да тужиоцима на име трошкова парничног поступка исплати 105.000,00 динара, са затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом шестим изреке, тужиоци су ослобођени обавезе плаћања трошкова судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 137/22 од 25.01.2022. године, одбијена је жалба тужене и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, а у вези члана 413. ЗПП, па је оценио да ревизија тужене није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у парницама у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у радном спору, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужиоци су поднели 15.04.2021. године. Вредност предмета спора побијеног дела цени се у односу на сваког од тужилаца појединачно, с'обзиром да они нису јединствени и нужни супарничари, у смислу члана 210. ЗПП. Тако у односу на тужиљу АА вредност предмета спора 200.386,79 динара, у односу на тужиљу ББ 171.213,87 динара, док у односу на тужиоца ВВ 199.335,29 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме побијена вредност предмета спора за сваког од тужилаца не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд, применом члана 403. став 3. ЗПП, оценио да је ревизија тужене недозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић